

ПРЕС КЛИПИНГ

27. март 2012.

НАСЛОВИ

- Запошљавање: Оседе до прве плате;(стр.2)
- Субвенције: 4.000 евра по раднику;(стр.3)
- Украјинци пишу понуду за Железару;(стр.4)
- Радници Желвоза сат времена блокирали центар Смедерева;(стр.5)
- Лед и снег увећали масу зарада;(стр.5)
- У здравству плате скочиле за 40 одсто;(стр.7)
- Радник везан ланцима бранио имовину "Шипада";(стр.8)
- Штрајк у Радио Чачку;(стр.8)
- Плате погурале монополске делатности;(стр.9)
- Група радника "Желвоза" поново штрајкује глађу;(стр.10)
- Крију болест из страха од отказа;(стр.11)
- Синдикати служе себи а не радницима;(стр.12)

Запошљавање: Оседе до прве плате

Б. СТЈЕЉА

Колико се чека прво запослење после завршене школе? На бироу се у овом тренутку послу нада 215.776 млађих од 30 година. Највећи проценат на посао чека између 4 и 6 година

Свом првом послу се у овом тренутку нада 215.776 млађих од 30 година. Сви су они, право из школе, дошли на биро рада не би ли уновчили своје дипломе. Ипак, судећи према подацима Националне службе за запошљавање, пре прве плате мораће да се наоружају са доста стрпљења јер ће мало коме поћи за руком да се запосли одмах.

- Међу младима који су се пријавили на биро, тренутно је највише оних са завршеном средњом школом, па је на нашем списку чак 127.852 свршених средњошколаца. А незапослени са овим квалификацијама на своје прво радно место углавном чекају годину и осам месеци - објашава Дејан Јовановић, директор НСЗ. - Још дуже на своје прво запослење чекају они без икаквих квалификација или они који су завршили само основну школу. Таквих је тренутно 45.719 и, судећи према досадашњим кретањима, они ће у просеку посао чекати две године и четири месеца.

Најбрже се запошљавају они најобразованији. Према речима директора Јовановића, на биро се из више школе "преселио" 7.881 дипломац и још 34.324 младића и девојака директно са факултета. У НСЗ прогнозирају да ће се већина до прве плате начекати годину дана.

Стручне службе у НСЗ кажу да до посла није тако лако доћи, јер су многа од занимања која се нуде тржишту рада одавно превазиђена или су недовољна.

Тако, према анализама до којих је дошао Сектор за запошљавање, тржиште рада врви од оних који се не могу похвалити никаквим дипломама, а биро је препун и правника и економиста, иако је тражња за њима четири пута мања од понуде. Није ни мање разноразних техничара, матураната гимназија, којекаких технолога, док с друге стране недостају врсне занатлије, стручњаци и кадрови са признатим лиценцама.

ЧЕКАЈУ ДО 6 ГОДИНА ПРЕМА подацима Републичког завода за статистику највећи проценат незапослених, без обзира на њихове године и квалификације, посао чека између четири и шест година. Таквих је у Србији чак 16,8 одсто. Нешто мало мање незапослених, односно њих 15,4 одсто, посао тражи између 24 и 47 месеци.

И подаци Републичког завода за статистику показују да се до посла тешко долази. Према њиховим последњим анкетама, посао по први пут, без обзира на годиште, тражи 241.148 наших грађана.

Шансе да се уделе за мање од месец дана имаће, међутим, само 2,2 одсто "срећковића" док ће се остали дебело начекати.

Али постоји много више незапослених, него што их је регистровано на Бироу. Међу "новајлијама" на тржишту рада, према Заводу за статистику, највише је свршених средњошколаца (150.146), а потом оних који су завршили само осмолетку (42.304). Првој плати нада се и 27.520 факултетски образованих, 10.568 оних са дипломом више школе, али и 6.893 оних који немају ни осам разреда школе.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:372556-Subvencije-4000-evra-po-radniku>

Субвенције: 4.000 евра по раднику

С. Б. - М. Н. С.

По новој уредби Владе о привлачењу директних инвестиција, дуплирана је помоћ великим инвеститорима за запошљавања. Субвенције до 10.000 евра по новом радном месту

МАКСИМАЛНИ износи државне помоћи великим инвеститорима више нису резервисани само за оне који улажу у места од посебног државног интереса и девастирана подручја у Србији. Новом Уредбом Владе о условима и начину привлачења директних инвестиција дуплиран је минималан износ субвенције, па велики улагачи у свим градовима могу да рачунају на помоћ од 4.000 до 10.000 евра по сваком новоотвореном радном месту.

Према измењеном начину обрачуна висине државне помоћи, више није кључно где се улаже, мада се и даље који бод више добија за улагање у неразвијеним општинама. Бодове пишу висина улагања, као и раније, али и репутација инвеститора, па и то колико ће се у свом послу ослонити на домаће добављаче. Износ помоћи "зида" и доношење нових технологија, обука запослених, обим међународног промета и економски ефекти пројекта.

Укупан износ субвенција за велике инвестиционе пројекте, а то су они од најмање 50 милиона евра који запошљавају најмање 300 људи, не сме да пређе петину вредности инвестиције. Ако је реч о улагању већем од 100 милиона евра, субвенције не могу да пређу 17 одсто. Код средњих инвестиција, у које спадају улагање од 50 милиона евра и ангажовање 150 радника, помоћ државе не може бити већа од десет одсто вредности улагања.

ПРЕПРАВКЕ УРЕДБА је последњи пут промењена у мају прошле године, када је списак места од посебног државног интереса проширен за 11 локалних самоуправа. То су места са више од 50.000 становника и стопом незапослености већом од 20 одсто. Статус места од посебног интереса, гарантовао је износ субвенција од 4.000 до 10.000 евра, као и у девастираним подручјима. Остали су до сада имали право на "ињекцију" од 2.000 до 5.000 евра по човеку.

Средства могу да добију произвођачи који запошљавају 50 људи и улажу 500.000 евра у неразвијеним и девастираним подручјима, а милион у осталим деловима Србије. Они који се баве услугама морају да уделе десет нових људи и уложе пола милиона евра. За инвестиције у туризму потребно је отварање 50 радних места и улагање од пет милиона евра. Велики улагачи, уколико хоће помоћ државе, петину новца морају да уложе у року од годину дана од дана

потписивања уговора, док средњи инвеститори морају да уложе десет одсто у истом року. Број радних места не сме да се смањи три године после упошљавања предвиђеног броја радника.

- Ова мера је током претходних пет година повећала атрактивност Србије за прилив директних страних инвестиција из иностранства, али је утицала и на повећање инвестиција домаћих предузећа, која чине 54 одсто остварених пројеката - кажу у Министарству економије. - Посебан ефекат је изградња потребне инфраструктуре, нарочито у мање развијеним општинама. Измене подразумевају веће подстицаје, што ће утицати на убрзано привлачење директних инвестиција, а најважнији ефекат је смањење незапослености.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:372554-Ukrajinci-pisu-ponudu-za-Zelezaru>

Украјинци пишу понуду за Железару

Ј. Илић

Компанија "Доњецк стил" у априлу ће доставити понуду о заинтересованости за смедеревског произвођача челика. Очекују се и посете других компанија са којима се преговара

УКРАЈИНСКА компанија "Доњецк стил" понуду о заинтересованости за Железару „Смедерево" доставиће до средине априла, каже председник Скупштине Железаре Предраг Умичевић наглашавајући да Влада преговара са више купаца како би се обезбедио континуитет производње и сачувала сва радна места.

Умичевић очекује да врло брзо неко од партнера одлучи да инвестира у фабрику која је, како каже у перфектном стању.

- "Доњецк стил" има рок, који је себи поставио после обиласка погона, две до три недеље да достави понуду. То не значи да ће договора бити, јер они нису једини са којима се преговара. "Доњецк стил" свакако би био добар партнер, јер има примарни део припреме руде, производњу пелета, кокса и млевеног каменог угља за постројење за удубавање угљене прашине - наводи Умичевић, који се нада да ће, осим Украјинаца, железару обићи и друге компаније којима су послата позивна писма.

Председник Скупштине Железаре каже да се тржиште убрзано опоравља, а да потребе за домаћим челиком расту.

- Захтеви за априлску производњу премашују 140.000 тона. То, међутим, не можемо да произведемо, јер је Влада одлучила да се ради са једном високом пећи која има капацитет од 80.000 тона месечно. Важно је да се негативни биланс смањује и да нам се враћају стари купци са подручја Балкана - изјавио је Умичевић.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/314000/Radnici-Zelvoza-sat-vremena-blokirali-centar-Smedereva>

Радници Желвоза сат времена блокирали центар Смедерева

Тањуг

Радници "Желвоза" незадовољни током преговора о усаглашавању социјалног програма блокирали су јутрос на сат времена саобраћај код Зелене пијаце, у центру Смедерева.

Више од стотину радника блокирало је од 7.55 до 8.55 часова раскрсницу улица 17. октобра, Носилаца Албанске споменице и Шалиначке.

Путнички саобраћај у том периоду је био преусмерен на Царину, рекао је Тањугу дежурни диспечер у смедеревској "Ласти".

После једночасовне блокаде, радници "Желвоза" су се вратили у Скупштину града где већ 20 дана протестују због обећаних, а неисплаћених отпремнина.

Дејан Живковић, један од радника у протесту, изјавио је Тањугу да ће незадовољњи радници сваког дана, без претходне најаве, блокирати по једну саобраћајницу на сат времена, док се њихови захтеви не реше.

Он је наговестио и могућност поновног ступања у штрајк гладју, како је рекао, већег броја радника.

Незадовољни радници "Желвоза" протестују у сали Скупштине града Смедерева од 6. марта, тражећи исплату обећаних отпремнина за 444 радника тамошњег ремонтера шинских возила.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Led-i-sneg-uvecali-masu-zarada.sr.html>

Лед и снег увећали масу зарада

Исплате прековременог рада и бонуса за високе учинке током фебруара у ЕПС-у подигле плате, али и државна управа није седела скрштених руку

Просечна нето зарада у Србији у фебруару ове године била је 40.003 динара и у односу на претходни месец номинално је већа за 9,2 одсто, а реално за 8,3, саопштио је јуче Републички завод за статистику.

Просечна бруто зарада у фебруару износила је 55.505 динара и у односу на јануар номинално је већа за 9,2, а реално за 8,3 процента.

Просечна нето зарада у фебруару у односу на исти месец лане номинално је већа за 12,6 одсто, а реално за 7,3.

Просечна бруто зарада у фебруару 2012. године, у односу на просечна примања у фебруару 2011. године, номинално је већа за 12,4 одсто, а реално за 7,1. Просечна нето зарада исплаћена у периоду јануар–фебруар 2012. године, у односу на просечну зараду у истом периоду лане, номинално је већа за 10,1, а реално за 4,7 одсто.

Просечна бруто зарада у прва два месеца ове године у односу на исти период 2011. номинално је већа за 9,8, а реално за 4,4 одсто.

Танјуг

Ледени фебруар није заледио новчанике свих грађана Србије. Иако је новинске ступце тада пунила кукњава привредника, који су збрајали губитке због студени и смањених испорука струје, у статистици зарада за тај месец то се не види. Напротив. Фебруарска плата безмало је достигла по традицији „издашну” децембарску зараду, која је због исплате регреса и осталих давања скочила на безмало 44.000 динара.

Шта је то толико погурало фебруарски просек? Анализа Мирослава Здравковића, уредника портала „Макроекономија”, показује да су највише скочиле зараде запосленима у производњи електричне енергије. Па је тако са јануарских 54.000, просечна плата у том сектору сада догурала скоро до 76.000 динара. Тиме је овај сектор и званично у фебруару постао издашнији од финансијског, где је зарада нешто мало нижа.

– То је вероватно последица исплаћених бонуса због прековременог рада током хладних фебруарских дана – претпоставља Здравковић.

Његова анализа показује да су плате скочиле и у прерађивачкој индустрији и рударству. Просек је, чини се, погурала и државна управа. Јер, са просечне 44.000 динара фебруарска плата прескочила је 49.000 динара. Могуће је да је то последица повећавања зарада на локалу. Јер, влада је крајем године донела уредбу по којој се запосленима у општинама, градовима, али и покрајини повећавају плате. Уз то, локалне самоуправе ове године добиле су и 40 милијарди динара више за трошење. Можда је део тог новца отишао на повећање плата.

Значајно су скочиле зараде и у здравству и образовању. Међу онима чија су примања порасла налазе се и грађевинари. Јер, запослени у овој индустрији уместо просечних 29.000 сада имају око 33.000 динара.

А. Т.

Просечна зарада исплаћена у фебруару 40.003 динара

У здравству плате скочиле за 40 одсто

* Запослени у фебруару у просеку примили за готово 3.500 динара више него у јануару * Здравство и социјална заштита скочили у просеку за 12.000, колико је и повећање зарада у електропривреди * Државна управа и сектор финансија добили за по 5.000 дебље коверте

Аутор: Љиљана Буквић

Београд - Како се захуктава предизборна кампања тако новца у буџету као да има све више, па су исплате зарада, посебно у јавном сектору, значајно увећале просек за фебруар. Према подацима Републичког завода за статистику, просечна плата у фебруару била је 40.003 динара, што је за готово 3.500 динара више од просека за јануар, када су грађани Србије просечно зарађивали 36.639 динара. Најзначајније повећање у току једног месеца дочекали су запослени у здравству и социјалној заштити, јер им је, за разлику од јануара када су примили просечну плату од 28.593 динара, зарада у фебруару „скочила“ за 110 евра, на 40.585 динара.

У прошлом месецу дебље коверте примили су и запослени у сектору који се бави производњом електричне енергије. Они су јануарски просек са 66.000 динара подигли на готово 76.000 динара. Наравно, просечне зараде запосленима у Лајковцу, Лазаревцу, Обреновцу такође су порасле, па су Лајковчани у фебруару зарадили 20.000 динара више него у јануару.

Просек плата за 5.000 динара повећан је и у области финансија, али и државној управи, где је у фебруару плата била 49.150 динара. И у области информисања, зарада је са јануарске 50.040 достигла 57.384, али је том повећању кумовао, пре свих, сектор телекомуникација, где су запослени у поређењу са јануарском зарадом од 63.942 динара, прошлог месеца добили готово 70.000 динара. Остале делатности из те категорије, попут информисања, издаваштва, музичке продукције и рачунарског програмирања, остале су на истом нивоу и крећу се од просечних 16.000 у кинематографији, 46.000 у издаваштву до 53.000 у услужним информационам делатностима. Цео просек у области информисања скочио је за готово 70 евра.

Одакле је стигао новац за ово повећање зарада тек ће се анализирати, али забуну изазива чињеница да је у јануару пад индустријске производње у односу на исти месец прошле године износио 2,7 одсто. Подаци за фебруар још нису објављени, али се очекује да буду знатно лошији, с обзиром на то да привреда најмање десетак дана није радила због екстремних хладноћа. Истовремено, у фебруару још није забележено да ли је дошло до повећања буџетских прихода, боље наплате пореза или неког другог ванредног прилива којим би било објашњено повећање зарада.

Ипак, постоје делатности које су тај застој осетиле. Они који се баве услужним делатностима у фебруару су примили 20.386 динара, за неких 200 динара мање него у јануару, док је у сектору саобраћаја, просечна плата била 42.565 динара, за две хиљаде динара мања него месец пре.

Гледајући по општинама у Србији, просечна зарада у Београду је први пут премашила цифру од 50.000 динара и то за 683 динара. Београдски просек у јануару био је 46.000 динара. Од београдских општина, захваљујући Колубари, предњачи Лазаревац, чији су житељи током фебруара просечно зарадили 74.444 динара, што је за 18.000 динара више од јануарског просека од 56.348 динара. У Војводини је у фебруару просечна плата била нешто више од 38.000 динара, у јужној и источној Србији зарађивало се просечно 35.195 динара, док су најмање зараде у фебруару биле у Шумадији и Западној Србији - 33.269 динара. У односу на јануар у свим деловима Србије је подједнако, односно за неких тридесетак евра, порасла просечна зарада.

http://www.danas.rs/danasrs/drustvo/radnik_vezan_lancima_branio_imovinu_quotsipadaquot.55.html?news_id=236869

Радник везан ланцима бранио имовину "Шипада"

Аутор: З. М.

Ниш - Радник друштвеног предузећа Шипад комерц намештај- промет Новица Ивановић везао се јуче ланцима на улазу у пословни простор тог предузећа у Нишу како би спречио судске извршитеље да омогуће улаз у посед представницима фирме Шипад комерц намештај- промет ДП Београд која има судску пресуду да је власник простора.

Ивановић је остао везан ланцима до закључења овог издања, а судски извршиоци и полиција одустали су до даљњег од извршења. Они су казали новинарима да постоји могућност да извршење сачека расплет имовинско- правних односа који би требало да уследи након недавног хапшења директора Шипад комерц намештај-промета ДП Београд Чедомира М. у акцији сузбијања корупције и злоупотреба у поступцима приватизације.

МУП је прошле седмице саопштио да су Чедомир М. и заступник Беошипада Александар Ђ. осумњичени да су заједно са директором сарајевског Шипад комерца Х.К. противправно прибавили имовинску корист од 26 милиона евра на штету "Шипад комерц намештај промета".

http://www.danas.rs/danasrs/srbija/hronika/strajk_u_radio_cacku.73.html?news_id=236844

Штрајк у Радио Чачку

Аутор: Бета

Чачак - Запослени у Радио Чачку почели су јуче штрајк са захтевом да им власник исплати плате заостале од јуна прошле године. Штрајк се одвија уз поштовање минимума процеса рада и у програму се емитују само музика и рекламе, а обустављено је емитовање свих емисија.

Председник Самосталног синдиката и новинар Александар Максимовић рекао је да власник запосленима дугује зараде од јуна прошле године и да су последњи пут примили трећину јунске плате крајем децембра прошле године.

Максимовић је додао да су запослени, њих четворо, пре 12 дана најавили штрајк породици Бојовић у чијем је власништву радио, али да им се до јуче нико није обратио. Синдикат радија је од Агенције за приватизацију тражио раскид приватизације те медијске куће, али је Агенција приликом последње контроле 9. јануара дала власнику рок од 60 дана да исплати заостале зараде, што он није учинио.

Радио Чачак и Телевизију Чачак купио је у децембру 2009. године тада ученик четвртог разреда чачанске Гимназије Милош Бојовић, по почетној цени од 6,03 милиона динара за телевизију и 6,1 милиона динара за радио.

Управљање тим медијима преузео је његов отац, чачански бизнисмен Зоран Бојовић, који је власник и недељника Чачански глас.

Та три медија су пре приватизације функционисала као градска јавна информативна предузећа. Запослени у телевизији и Чачанском гласу нису у штрајку.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/plate-pogurale-monopolske-delatnosti>

Плате погурале монополске делатности

Просечна нето зарада у Србији у фебруару ове године била је 40.003 динара и у односу на претходни месец номинално је већа 9,2 посто, а реално 8,3. Како је саопштио Републички завод за статистику, просечна бруто зарада у фебруару износила је 55.505 динара

и у односу на јануар номинално је већа 9,2 посто, а реално 8,3.

– Да бисмо донели закључак о томе како је дошло до раста просечних зарада на 40.000 динара у фебруару, морамо поћи од кретања зарада у појединачним секторима – указује за „Дневник” економиста Драгован Милићевић.

Евидентно је, указује, да је индустрија имала миноран раст зарада од неколико стотина динара у просеку. Пољопривреда је, пак, имала пад зарада.

– Међутим, монополске организације, као што су делатности снабдевања струјом, водом, гасом и паром имале су раст зарада у просеку више од четири хиљаде у нето износу. Међу зарадама које су највише порасле су оне у државној управи и обавезном социјалном осигурању, и то око 2.500 динара у просеку – указује наш саговорник.

Такође, велики је раст зарада и у здравству и социјалној заштити, а ту је, по оцени нашег саговорника, могуће да је дошло до исплата заосталих припадљности медицинском особљу по основу раније учињеног рада, то јест дежурства и слично.

– Велики раст зарада је у области финансија и делатности осигурања, као и код информисања и комуникација – више од 3.000 динара у просеку. С обзиром на структуру запослених, односно на чињеницу да готово половина ради у државној управи или пак у оним делатностима где је држава послодавац, није ни чудо што је просек порастао када су порасле зараде код ових делатности – каже Милићевић, и указује на то да ту треба додати и друге исплате по основу разних припадљности у фебруару које се сада рачунају као примања из редовног радног односа и терете зараде. Просечна нето зарада у фебруару у односу на исти месец лане номинално је већа 12,6 посто, а реално 7,3. Просечна бруто зарада у фебруару 2012. године, у односу на ону у фебруару 2011. године, номинално је већа 12,4 посто, а реално 7,1. Просечна нето зарада исплаћена у периоду јануар–фебруар 2012. године, у односу на ону у истом периоду лане, номинално је већа 10,1 посто, а реално 4,7. С. Г.

<http://www.dnevnik.rs/drustvo/grupa-radnika-zelvoza-ponovo-strajkuje-gladju>

Група радника "Желвоза" поново штрајкује глађу

Група радника смедеревског предузећа "Желвоз", међу којима су и четири жене, почели су данас поново штрајк глађу у згради Скупштине града Смедерева, незадовољни преговорима о усаглашавању социјалног програма.

Већа група радника "Желвоза" је претходно, на сат времена, блокирала саобраћај код Зелене пијаце, у центру града, да би се њих 20 потом вратило у Скупштину града, где протестују од 6. марта, тражећи исплату обећаних отпремнина за 444 радника.

"После данашње блокаде саобраћаја, 20 радника 'Желвоза' од 10 сати је почело штрајк глађу, желећи да скренемо пажњу надлежних на одуговлачење решавања наших захтева, рекао је Танјугу један од радника у протесту Дејан Живковић.

Градоначелник Смедерева Предраг Умичевић је рекао да је Влада Србије у понедељак усвојила закључак о одобравању до 200 милиона динара за "Желвоз" и додао да очекује да он током током дана стигне у локалну самоуправу.

Умичевић је рекао новинарима да је договорно да радницима и пословодство фабрике седну за сто и усагласе нови споразум о социјалном програму.

"Локална самоуправа је чврсто стала иза њихових захтева и подржали смо их у првобитно траженом износу од 200 милиона динара. Очекујемо да се, по закључку Владе, огласи Фонд за развој и да се направи тај нови споразум, пошто онај стари са Министарством економије више не постоји. У противном неће моћи да се реализује цео посао", нагласио је Умичевић.

"Ми не желимо да будемо арбитри, јер то није наш посао као локалне самоуправе. Ми смо само помогли да дође до новог споразума који је квалитетнији него што је законски оквир и да методом компромиса нађу заједничко решење", рекао је Умичевић, истичући да је сада на радницима, синдикатима и пословодству да дефинишу нови споразум.

Према његовим речима, пошто влада закључак упути Фонду за развој, он ће стићи и локалној самоуправи, али новац неће бити пребачен док се не постигне договор о социјалном програму.

Незадовољњи радници највили су да ће сваког дана, без претходне најаве, блокирати по једну саобраћајницу на сат времена, док се њихови захтеви не реше.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2012&mm=03&dd=27&nav_id=594688

Крију болест из страха од отказа

Извор: Новости

Сремска Митровица -- Из страха да ће им бити отворено боловање, радници због болести нерадо одлазе лекару по помоћ, већ се лече по систему „сам свој доктор“.

И док у Филијали здравстве ног осигурања у Сремској Митровици задовољно трљају руке због умањених издатака за дане боловања, дотле синдикати упозоравају да смањење боловања није одраз здравственог стања радника, већ је реч о страху од губитка радног места.

"За последњих пет година, боловања радника су у континуираном паду. Надокнада за дане боловања у 2007. години била је више од 200 милиона, а лане мање од 190 милиона динара", задовољно констатује Драгојле Раичевић, директор Филијале здравственог осигурања у Сремској Митровици.

Током прошле године Сремци су одболовали 251.000 радних дана, или 3.000 мање него 2010. године. Будући да у Срему има око 60.000 запослених, долази се до податка да је **сваки радник, у просеку, боловао по 4,3 дана.**

"Камо лепе среће да су нам радници толико здрави колико показују подаци Филијале здравственог осигурања", коментарише податке Стеван Ромаков, председник Градског већа Самосталног синдиката Сремске Митровице.

Он додаје да "нажалост, није тако. Страх од губитка радног места присиљава раднике да на посао долазе и болесни, да трпе и одлазе на боловање тек у крајњој нужди, нарушеног здравља, најчешће када је враг већ однео шалу..."

Синдикати упозоравају да радницима у борби за голо преживљавање боловање, заправо, постаје ноћна мора. С једне стране, надокнада за дане боловања постаје све мизернија, недовољна да се преживи, а с друге, послодавац, олако кршећи законске одредбе, свестан да неће сносити последице, раднику даје отказ.

"Нема дана да неко на дужем боловању не затражи материјалну помоћ синдиката. Наша помоћ од 5.000 динара није бог зна шта, али ипак, људима добро дође. Нажалост, Фонд солидарности постаје све 'тањи', а захтева је све више, па је тешко свима да се изађе у сусрет", указује Раде Ерцег, председник Општинског већа Самосталног синдиката Старе Пазове.

Синдикати служе себи а не радницима

Извор: Дневник

Нови Сад -- Сидикат је недавно одустао од политичког ангажовања, али није мало оних, и то пре свега радника, који тврде да је давно дигао руке и од радничких права.

Штрајкови у многим земљама, у којима се радници боре за своја права, последњих месеци често су прва вест у медијима.

Захваљујући организованом иступу, великом чланству, заједничкој борби за остварење најважнијих циљева, велики део радничких захтева бива испуњен или се о њима бар разговара на највишем нивоу, а свакако је јавност о њима обавештена и, углавном, је на страни радника.

За то време, у Србији, борба радника за сопствена права углавном је пригушена, штрајкови се веома често организују самостално, без сарадње са синдикалним централама, а о заједничким иступима синдикалаца тешко да се може говорити, па јавност најчешће на њих или не реагује, или став формира на основу тога којем тaborу припадају. Ипак, очито је да синдикалног јединства нема, да су синдикати, чак и унутар једне организације расцепкани, а позитивни резултати су мали и спорадични.

По речима председника Савеза самосталних синдиката Војводине Милорада Мијатовића, синдикати су, као и држава, доживели транзицију започету деведесетих година прошлог века, а уз развој вишепартијског система, развило се и више синдикалних централа. **Тиме је утицај синдиката смањен и изгубљена је важна битка у борби за радничка права.**

Формирани су различити синдикати, а недостају аутентични, који би на прави начин радили оно због чега и постоје. Да би се то превазишло неопходно је јачање синдиката и синдикалних централа, којих треба да буде више, нужна је и њихова професионализација, едукација и, наравно, социјални дијалог, јер су разговори, преговори и компромис начин за решавање проблема.

"На почетку су кренули да се издвајају најбогатији синдикати с највише запослених, који су, наравно, имали најбоље плате, а тиме је и синдикална чланарина била највиша. **У тој транзицији синдикалног покрета издвојили су се Електропривреда Србије, ПТТ, банке, ЖТП... који су почели самостално да раде, сматрајући да су сами себи довољни,** пошто им је материјана сигурност давала сигурност да могу самостално деловати и синдикално", - каже Мијатовић.

Међутим, како додаје, то се показало погрешним јер су брзо уведели да суштина синдиката није само новац, а да моћ синдиката није само у већини чланова већ и заједничким идејама за које се мора борити.

"Како би нашли минимум заједништва, формиране су асоцијације и конфедерације, али због губљења концепта синдикалног деловања, та карика није дуго издржала. То је **највидљивије било код банака, јер у тренутку кад је почео фронтални напад на њих, синдикати**

нису имали адекватне одговоре, није било синдикалних централа које би могле да утиче на политичаре и јавно мњење и то је довело до изостанка солидарности у деловању, па су многе банке укинута и то без без већих потреса", наводи Мијатовић.

С друге стране, указује Мијатовић, синдикалне организације у неким успешно приватизованих и великих фирми изашли су из свих синдикалних веза и оформили своје, такозване, кућне синдикате у којима су поједини руководици били и синдикални лидери и имали највише користи од тога.

"Ја их називам синдикалним баронима, али је то било кратког даха, јер кад у новим капиталистичким односима и неолибералној економији дође до проблема, он се може решити само јединством синдиката, солидарношћу и разгранатом синдикалном мрежом", каже Мијатовић.

У том периоду, истиче Мијатовић, карактеристично је било и да власници фирми створе синдикат, који ради како власник каже. По његовим речима типичан пример за то је „Медела”.

"Такви синдикати настају када аутентични синдикати покушају да реше неки проблем - исплате плата, вишка запослених, штрајк. Тада се притисцима и претњама, чини све да се чланови поколебају и напусте синдикат, а потом власник фирме прави нови и приморава запослене да се у њега учлане. Све то се чини преко директора фирми, који морају да следе власника, а њега, потом морају да следе радници, због страха да не изгубе радно место", истиче Мијатовић.

Дакле, слободно се може рећи да је синдикална слика Србије далеко од добре. По Мијатовићевим речима, постојање аутентичних синдиката је начин да се у транзиционом друштву, као што је наше и које је у дубокој кризи, јер имамо око милион незапослених и најниже плате у региону, омогући решење конфликта.